

אמרות • השגות • נושגים

ככל שראיתי יותר מן המלחמה, כן היטבתי להבין באיזו מידה תלוי בה הכל במגהלה ובתובלה (אותם דברים אשר בני-בריתנו האמריקאיים מכנים בשם "לוגיסטיקה"). לא רבים הם החריצות או הדמיון הנחוצים כדי לראות היכן תרצה כי ימצא צבאך, ומתי; אך הרבה ידיעה ועבודה קשה דרושות בשביל שתדע היכן בדיוק תוכל להציב את כוחותיך, והאם תוכל לספק להם שם את הדרוש. ידיעה אמיתית של גורמי ההספקה והתנועה חייבת להוות את הבסיס לכל תכנית של מפקד; רק כשאלה ידועים לו, יכול הוא לדעת כיצד ומתי לקבל על עצמו הסתכנות בתחום גורמים אלה — שכן רק על ידי קבלת הסתכנות ניתן לנצח במערכות ובמלחמות.

פילדמרשל לורד ויול

התנאי החיוני הראשון לכך כי יהיה ביכולתו של צבא לעמוד בעול-המתחות של מערכה הוא מלאי נאות של כל-ינסק, דלק ותחמושת. לאמתו של דבר, חיל-האפסנטאות לוחם במערכה, ומכריע את גורלה, עוד לפני שמתחיל הירי. אף האנשים האמיצים ביותר אינם יכולים לבצע דבר בלי כלי-היריה; וכלי-היריה אינם יכולים לעשות דבר ללא שפע של תחמושת; ובמלחמה גידת לא רבה התועלת שתצמח הן מכלי-היריה והן מתחמושת, אלא אם יש דלק מספיק לכלי הרכב — על מנת לטלטל שנים אלה לכל מקום שיידרש. אף התחזוקה — הכרח שתהיה דומה בערך, הן בכמותה והן באיכותה, לזו העומדת לרשות האויב.

תנאי חיוני שני לכך שיהיה ביכולתו של צבא לעמוד במערכה הוא מצב-שלישיון, או לפחות של משהו המתקרב לשיוון, באויר. אם יש לאויב עליונות-אווירית והוא מנצלה ניצול מלא, הרי אפשרותך לסקד כרצונך על גייסותיך — מן-ההכרח שתסבול ממגבלות והכבדות לוגיסטיות.

פילדמרשל רומל

מ-1940 עד 1943, כשמערב היס-התיכון היה סגור-מעט בפני תנועת בעלות-הברית, היו כל מסעי-המלחמה בוירת המזרח-התיכון תלויים בראש וראשונה בקו תחבורה-ימית, בן כ-19,000 ק"מ, אל מצרים סביב כף התקווה הטובה.

הבסיס המזרח-תיכוני, על ממדיהם הגרחבים של מחסניו, כדנאותיו, מתקניו האחרים, ומתקני מערכת התחבורה והנמלים שלו, הוקם על כן, מושתת על מצרים וא"י, במשך תקופת 1940—1942 (3½ שנים, כהוצאה של 200 מיליון לירות-שטרלינג) — כדי לקיים ולהזין את הכוחות של הבריטים ושל בעלות-הברית במזרח-התיכון, וכפרס את תארמיה-השמית שבמדבר המערבי.

בסיס זה היה מעין המשאבים (הצבאיים) אשר היו חיוניים בשביל פלישה לסיציליה, ומאוחר-יותר — לאיטליה; אי-הניידות הן של מתקניו והן של כוחות-העבודה האזרחיים שלרשותו מנעה בעד כך כי הבסיס ינוע קדימה בעקבות התקדמות צבאותינו. אף כי המלחמה הוסיפה להתרחק מעמק-הנילוס, הוסיף הבסיס המזרח-תיכוני למלא את מרביתן של משימות אלה גם בשביל הכוחות שפעלו באיטליה ובבלקנים (25—20 דיביוות), כפי שעשה זאת במסעי-המלחמה במדבר. יתר על כן, מקומו המרכזי של המזרח-התיכון הקנה לבסיס ערך גדול אמילו בשביל המבצעים שבמזרח-הרחוק.

במלים אחרות, 1,000,000 גייסות בריטיים, או 25—20 "פרוסות דיביוניות"**, קיומו וסופקו מבסיס שמעבר ליב, אשר העסיק 300,000 איש שפחות מ-50,000 מהם היו חיילים.

נרנל-מיון (בדיומוס) ג.ס. האסון
צבא בריטניה, בהוצאת פתיחה בפני
בית-הספר-למטה בצבא קנדה.

(*) משאבים — resources.

(**) בענין "פרוסה-דיביונית" — ראה ב"מ ומה בחוברת".

בירורים ודעות

בקנין

הכוח-הלוחם של מחר

יסודו ודמותו

היתכן להמשיך במצב של "שלושה אפיקים מקבילים אך נפרדים" כנוהג ה"מעצמות דוברות האנגלית" בתחום הצבאי — חיל צבא לחוד, צי מלחמה לחוד, חיל-האוויר לחוד, ורק "כיפה" משותפת מעל לשלושה? היש לקרבם וללכדם ליכוד-יתר — עד כדי התמוגגות-חלקית? או שיש להביא את התהליך עד לגמרו הסופי — הקמת שירות-לוחם יחיד? ובאם כן — האם הדרך לכך היא "להפגיש" את 3 השירותים, עד כדי הפכם גוף אחד ויחיד; או שיש לבחור באחד מהם ולעשותו בסיס ל"קליטת" האחרים, ולראות בכוח-הלוחם של המחר את המשכו הישיר של זה? ולבסוף — אם האפשרויות האחרונות הן שתתקבלנה — מי מן השירותים הקיימים יהיה היורש, ה"בסיס" להתפתחות העתידה?

כאלו הן השאלות הנוקבות המנסרות כיום בעולמם של השירותים המזוינים הן של בריטניה והן של ארה"ב, ובארה"ב — ביתר חריפות ובמשנה הבלטה.

ראשיתו של בירור זה כבר תוארה במידת מה מעל דפי "מערכות" ב"בירורים ודעות על מבנה כוחות-מזוינים לעתיד" — בהרצאתו של אותו מלכה אש-ויכוחים נודע פ.מ. מונטגומרי על "בעיות הארגון למלחמה בזמננו", בחוברת ק' ובהצגת השאלות וההשגות של גנרל הורוקס ואחרים משומעי הרצאתו. אכן, על קרקע אמריקה מקבל הפולמוס היקר, תנופה וחריפות מוגברים פי כמה. בחוברת זו מוגשת לקוראי "מערכות" הגדרת עמדה נוקבת מבית-מדרשו של חיל-האוויר האמריקאי. המשכו של הבירור בו יופיעו ניסוחי-עמדות חריפים לא פחות מנקודת המבט של "צבא היבשה" ינתן בחוברות הבאות של "מערכות".

כמובן שעל הקורא להביא בחשבון את האופי המיוחד (והמתוח לעתים כ"כ) של השירותים המזוינים של ארה"ב — אך עליו גם לזכור כי יש וחריפות הביטוי אינה מעידה במאה האחוזים על טיב היחסים במילוי-תפקידים של יום-יום.